

อินโดนีเซียเตรียมใช้มาตรการนำเข้าสินค้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย เวียดนามซึ่งเป็นผู้ส่งออกหลักอาจได้รับผลกระทบ

1. เนื้อข่าว

กรมปกป้องทางการค้า (The Department of Trade Defense) กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามเปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2568 คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก (The Committee on Safeguards) ได้รับหนังสือแจ้งจากรัฐบาลอินโดนีเซียเกี่ยวกับผลสรุปขั้นสุดท้ายของการไต่สวนมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย (Cotton yarn)

ผลการไต่สวนโดยคณะกรรมการปกป้องการค้าของอินโดนีเซีย (Indonesian Safeguards Commission: KPPI) ระบุว่า มีการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายเข้าสู่อินโดนีเซียอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในเชิงปริมาณโดยรวมและเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ ซึ่งเป็นสาเหตุหรือมีแนวโน้มจะเป็นสาเหตุของความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ

ทั้งนี้ การไต่สวนมาตรการปกป้องเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2566 ครอบคลุมผลิตภัณฑ์เส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายตามพิกัดศุลกากร (HS codes) รวม 28 รายการ ได้แก่ 5204.11.10, 5204.19.00, 5204.20.00, 5205.11.00, 5205.12.00, 5205.21.00, 5205.22.00, 5205.24.00, 5205.26.00, 5205.32.00, 5205.41.00, 5205.42.00, 5205.43.00, 5205.47.00, 5205.48.00, 5206.11.00, 5206.12.00, 5206.14.00, 5206.21.00, 5206.23.00, 5206.24.00, 5206.25.00, 5206.31.00, 5206.32.00, 5206.33.00, 5206.42.00 และ 5206.45.00 โดยช่วงเวลาที่ใช้ในการพิจารณาข้อมูลเริ่มตั้งแต่ปี 2562 – 2565 และได้มีการปรับปรุงข้อมูลเพิ่มเติมจนถึงปี 2564 – 2567

ในภาพรวมเชิงปริมาณ ระหว่างปี 2564 ถึง 2567 ปริมาณการนำเข้าสินค้าเส้นด้ายสูงขึ้นร้อยละ 7.3 แม้ว่าจะมีการชะลอตัวลงในปี 2566 แต่ในปี 2567 ปริมาณการนำเข้าได้กลับมาฟื้นตัวและขยายตัวอีกครั้ง ขณะที่ในเชิงเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ พบว่าอัตราส่วนระหว่างการนำเข้าและผลผลิตในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีเพิ่มจาก 100 จุดในปี 2564 เป็น 122 จุดในปี 2565 เพิ่มขึ้นเป็น 176 จุดในปี 2566 และพุ่งสูงถึง 195 จุดในปี 2567 สะท้อนถึงการเพิ่มขึ้นรวมทั้งสิ้นร้อยละ 26.7 ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากสคต. ณ นครโฮจิมินห์ ระหว่างวันที่ 2 – 6 มิถุนายน 2568

ข้อมูลจากของกรมปกป้องทางการค้าของเวียดนาม ระบุว่า เวียดนามเป็นประเทศที่มีสัดส่วนการส่งออกเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายมายังอินโดนีเซียมากที่สุดในปี 2567 คิดเป็นร้อยละ 42.94 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด รองลงมาคือ จีน ร้อยละ 26.88 อินเดีย ร้อยละ 11.85 มาเลเซีย ร้อยละ 4.15 และตุรกี ร้อยละ 3.43 ส่วนประเทศอื่นรวมกันมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 2.89 ด้วยเหตุนี้ เวียดนามจึงไม่เข้าเกณฑ์ที่จะได้รับการยกเว้นจากมาตรการปกป้องทางการค้าในครั้งนี้

KPPI อธิบายว่า สาเหตุของการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้เกิดจากปัจจัยภายนอกที่ไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้า ได้แก่ ความชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานจากการระบาดของโรคโควิด-19 การย้ายฐานการผลิตเส้นด้ายจากจีนไปยังประเทศอื่นอันเป็นผลจากสงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ การจำกัดการส่งออกฝ้ายดิบของอินเดียซึ่งส่งผลให้ประเทศนี้ผลิตและส่งออกเส้นด้ายมากขึ้น และนโยบายของสหรัฐฯ ที่ห้ามนำเข้าเส้นด้ายจากเขตเงินเจียงของจีน ทำให้การส่งออกเส้นด้ายจากจีนมายังอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลัน

จากผลการไต่สวน KPPI สรุปว่าการนำเข้าเส้นด้ายที่เพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุโดยตรงของความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศอินโดนีเซีย ทั้งในด้านส่วนแบ่งตลาด การผลิต ยอดขายภายในประเทศ การจ้างงาน และผลประโยชน์ทางการเงิน โดยมีได้เกิดจากปัจจัยอื่น จากข้อสรุปดังกล่าว KPPI จึงเสนอให้รัฐบาลอินโดนีเซียใช้มาตรการปกป้องในรูปแบบของการจัดเก็บภาษีนำเข้าแบบคงที่ที่เป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 อัตราภาษี 13,419 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ระยะที่ 2 12,614 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และระยะที่ 3 ลดลงเหลือ 11,809 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยมาตรการนี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากที่กระทรวงการคลังอินโดนีเซียประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พร้อมกันนี้ KPPI ได้เชิญชวนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งคำขอหารือภายใน 7 วันนับจากวันที่มีประกาศผลสรุปขั้นสุดท้าย โดยต้องจัดส่งคำขอทั้งในรูปแบบเอกสารจริงและอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมระบุชื่อ ที่อยู่ อีเมล และหมายเลขโทรศัพท์ โดยการหารือจะจัดขึ้นผ่านระบบออนไลน์

ในส่วนของเวียดนาม กรมปกป้องทางการค้าแนะนำให้ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวทั้งในด้านการผลิตและการส่งออก ควรศึกษาผลสรุปของอินโดนีเซียอย่างรอบคอบ ส่งความคิดเห็นหรือคำร้องต่อ KPPI และเข้าร่วมการหารือหากเห็นว่าจำเป็น นอกจากนี้ ควรวางแผนบริหารความเสี่ยงโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และขยายตลาดส่งออก เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดผลกระทบจากมาตรการทางการค้าในอนาคต

(แหล่งที่มา <https://thesaigontimes.vn/> ฉบับวันที่ 1 มิถุนายน 2568)

2. วิเคราะห์ผลกระทบ

เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2568 คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลก (The Committee on Safeguards) ได้รับแจ้งผลสรุปขั้นสุดท้ายของการไต่สวนมาตรการปกป้องการนำเข้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย (Cotton yarn) จากรัฐบาลอินโดนีเซีย ซึ่งการไต่สวนดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2566 โดยคณะกรรมการปกป้องการค้าของอินโดนีเซีย (Indonesian Safeguards Commission: KPPI) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักภายใต้กระทรวงการค้าของอินโดนีเซีย ได้ประกาศดำเนินมาตรการปกป้องตามความตกลงขององค์การการค้าโลก กับสินค้าจำนวน 4 รายการ ได้แก่ เส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย (Cotton Yarn) ฝ้าย (Cotton Fabrics) ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ (Woven Fabrics of Artificial Filament Yarn) และเส้นใยสังเคราะห์ (Artificial Filament Yarn) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศจากผลกระทบของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและอาจก่อให้เกิดความเสียหาย

สำหรับกรณีเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย KPPI ได้สรุปผลการไต่สวนว่า ปริมาณการนำเข้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งในเชิงปริมาณรวมและเมื่อเทียบกับการผลิตในประเทศ โดยช่วงปี 2564–2567 มีการนำเข้าสินค้านี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 แม้ว่าปี 2566 จะมีการชะลอตัว แต่ในปี 2567 การนำเข้ากลับฟื้นตัวและขยายตัวอีกครั้ง ดัชนีอัตราส่วนระหว่างการนำเข้าและผลผลิตในประเทศก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 100 จุดในปี 2564 เป็น 195 จุดในปี 2567 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นรวมร้อยละ 26.7

ข้าวเด่นประจำสัปดาห์จากสศต. ณ นครโฮจิมินห์ ระหว่างวันที่ 2 – 6 มิถุนายน 2568

KPPI ระบุว่า การนำเข้าเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นผลจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้า เช่น การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานจากโควิด-19 การย้ายฐานการผลิตจากจีนไปยังประเทศในภูมิภาคอันเป็นผลจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน การจำกัดการส่งออกฝ้ายดิบของอินเดีย และนโยบายของสหรัฐฯ ที่ห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์จากเขตซินเจียง ซึ่งส่งผลให้การส่งออกเส้นด้ายจากจีนมายังอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยจากการวิเคราะห์ KPPI พบว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ทั้งในด้านส่วนแบ่งตลาด การผลิต การจำหน่าย การจ้างงาน และผลประกอบการทางการเงิน โดยยืนยันว่าความเสียหายดังกล่าวมิได้เกิดจากปัจจัยภายในประเทศด้วยเหตุนี้ KPPI จึงเสนอให้รัฐบาลอินโดนีเซียใช้มาตรการปกป้องในรูปแบบของการเก็บภาษีนำเข้าแบบคงที่จำนวน 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 อัตรา 13,419 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ระยะที่ 2 อัตรา 12,614 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และระยะที่ 3 อัตรา 11,809 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ภายหลังประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยกระทรวงการคลังอินโดนีเซีย ทั้งนี้ KPPI ยังได้เปิดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยื่นคำขอหารือภายใน 7 วันนับจากวันประกาศผล โดยต้องจัดส่งเอกสารทั้งในรูปแบบจริงและอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมระบุข้อมูลติดต่อ เพื่อเข้าร่วมการหารือผ่านระบบออนไลน์

สำหรับเวียดนาม ซึ่งเป็นผู้ส่งออกเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายรายใหญ่ที่สุดไปยังอินโดนีเซียในปี 2567 คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 42.94 ของการนำเข้าทั้งหมด จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากมาตรการนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งอาจส่งผลให้ต้นทุนการส่งออกสูงขึ้นหรือถูกจำกัดในเรื่องปริมาณการนำเข้า และทำให้ความสามารถในการแข่งขันในตลาดอินโดนีเซียลดลง กรมปกป้องทางการค้าเวียดนามจึงแนะนำให้ผู้ประกอบการศึกษาเนื้อหาผลสรุปอย่างละเอียด พร้อมส่งความคิดเห็นหรือคำร้องต่อ KPPI และเข้าร่วมการหารือเมื่อจำเป็น รวมถึงเตรียมแผนบริหารความเสี่ยงโดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และขยายตลาดส่งออกไปยังประเทศอื่น เพื่อบรรเทาผลกระทบจากมาตรการทางการค้าในอนาคต

3. นำเสนอโอกาส/แนวทาง

อินโดนีเซียได้ประกาศเตรียมบังคับใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard measures) โดยการเก็บภาษีนำเข้าแบบคงที่ใน 3 ระยะต่อเนื่อง สำหรับสินค้าประเภทเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย หลังพบว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนักจากปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจากจีน ซึ่งได้รับแรงกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกหลายประการ เช่น การฟื้นตัวของภาคการผลิตหลังโควิด-19 การย้ายฐานการผลิตออกจากจีน ข้อจำกัดการส่งออกฝ้ายของอินเดีย และข้อจำกัดด้านการนำเข้าสินค้าจากเขตซินเจียงของจีนตามนโยบายของสหรัฐฯ มาตรการดังกล่าวจึงมีแนวโน้มส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศผู้ส่งออกหลัก โดยเฉพาะเวียดนามซึ่งมีสัดส่วนการส่งออกเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้ายไปยังอินโดนีเซียสูงถึงร้อยละ 42.94 ในปี 2567 และอาจต้องเผชิญกับแรงกดดันด้านต้นทุนและการแข่งขันในตลาดอินโดนีเซีย ขณะที่ไทย แม้มีการส่งออกสินค้ากลุ่มเดียวกันไปยังอินโดนีเซียอยู่บ้าง โดยเฉพาะเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย ฝ้าย และเส้นใยสังเคราะห์ แต่ยังมีสัดส่วนต่ำเมื่อเทียบกับปริมาณการนำเข้าทั้งหมด โดยเฉพาะฝ้ายและเส้นใยสังเคราะห์ที่อยู่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ส่วนเส้นด้ายที่ทำจากใยฝ้าย แม้จะสูงกว่าร้อยละ 3 เล็กน้อย แต่ก็ยังถือว่าห่างไกลจากเวียดนามจึงอาจไม่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในระยะสั้น

อย่างไรก็ตาม ไทยควรติดตามพัฒนาการของมาตรการดังกล่าวอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะหากอินโดนีเซียมีแนวโน้มขยายขอบเขตไปยังสินค้ากลุ่มอื่น หรือมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ที่อาจกระทบต่อสถานะของประเทศผู้ส่งออก ในกรณีนี้ การที่ไทยมีสัดส่วนการส่งออกอยู่ในระดับต่ำ อาจเอื้อให้สามารถขอยกเว้นจากการถูกเก็บภาษีได้ตามเงื่อนไขที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อให้เกิดความพร้อมในการดำเนินการผู้ประกอบการไทยควรเร่งจัดเตรียมข้อมูลสำคัญ เช่น เอกสารแสดงถิ่นกำเนิดสินค้า สถิติการส่งออก และข้อมูลแนวโน้มตลาด พร้อมประสานงานกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกระบวนการหารือหรือยื่นขอยกเว้นเพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในบริบทการค้าระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา